

Na vážnu tému

Historici hovoria, že druhá svetová vojna vypukla preto, lebo sa po prvej svetovej nepodarilo naplniť víziu Spojených národov európskych. EÚ je druhý pokus, ako predísť vojne. Lebo vojna vôbec nie je vylúčená!

A tu prídje bývalý vysoký bankový úradník, dnes poslanec slovenského parlamentu a povie s dešpektom: euro je predovšetkým politický projekt. A že sa nemáme (my, pupok sveta) klaňať Bruselu. A že nemáme nikomu pomáhať. A že mu to potvrdil aj Mikloš: „Jozef, vecne máš pravdu, ale je to politický projekt.“ Vie ten človek, čo robí a hovorí?

Na túto moju poznámku na facebooku zareagovala moja priateľka Gordana Kusturica: moja zlatá, už dávno sme sa nerozprávali o vojne.

Tá dievčina v čase, keď sme sa spoznali, žila tiež v „politickom projekte“ – štáte zvanom Juhoslávia. Spomínate si ešte? Žili v ňom spolu Srbi, Chorváti, Slovinci, kosovskí Albánci... Až kým im ktosi nenahučal, že svoje si nemajú dať a na cudzie neprispievať.

Gordana bola vtedy mladá, pripomínala mi padáček zrelej

púpavy: krásna hlava s bohatou hrivou tmavých vlasov, tenučká ako stonka púpavového semienka, oblečená v krátkej bielej skladanej sukni, okolo hrdla jej v podvečernom vánku viala hodvábná šála ako tanečníci Isadore Duncanovej. Bolo to v Mostare, nad smaragdovou riekou Neretvou sa klenul historický most, mestečko malo ospalý pôvab neskorého konca leta, zreli jantárové jablká a Zelenčania s princípálom Jožkom Bednárikom im priviezli svoju legendárnu Gulôčku. Divadlo plné maškarád a ľudských vášní. Gordana milovala divadlo, skláňala sa pred umením, sama túžila hrať a pre divadlo žiť. Nič jej v tom nemohlo zabrániť, bola krásna, mala talent, spoznávala svet, lebo mala to šťastie, že žije v tom politickom projekte Juhosláviu, ktorý po druhej svetovej vojne zosnoval Josip Broz Tito – aby zabránil v

budúcnosti bratovražedným vojnám.

Kým ktosi nevyužil opäť tie najspodnejšie ľudské vášne. Iba nedávno, iba neďaleko od nás. Ľudí sa nikto nepýtal, keď politici začali toto šialenstvo. Keď Václav Havel hovoril o humanitárnom bombardovaní Juhoslávie, myslela som na ňu, na Gordanu. Či sa jej podarí nebyť v blízkosti tej humanitárnej bomby.

Našťastie, unikla. Ale mnohí tam zostali. Úplne nevinné obeť ľudí, ktorí sa podujali spravovať veci verejné tak, aby nezostal kameň na kameň.

Ešte v čase zúriacej juhoslovanskej vojny som Gordanu stretla v Trnave. Ako utečenka bola šťastná, že si zachránila doslova holý život. Bývali v prenajatom jednoizbovom byte s mužom a dvoma malými deťmi. Jej domov na brehu Neretvy už nejestvoval, aj z toho krásneho klenutého

mosta zostali ruiny, vide-la som ich na fotografii. A z mnohých chlapcov, ktorých som pri tom divadelnom zájazde spoznala, sú iba kopce hlíny. Gordana mi rozprávala: vieš, mali sme krásnu čerešňovú kuchyňu. Keď náš dom zasiahla bomba, dobre horela. Z celého svojho domova našla potom v zhorenísku sklenenú banku presýpacích hodín...

Gordana Kusturica žije dnes v Austrálii. S mnohými svojimi blízkymi sa stretáva na facebooku - a vidím, cítim, ako jej chýbajú tí živí ľudia, Srbi, Chorváti, Slovinci s ktorými kedysi hrala divadlo, smiala sa i plakala a vôbec si nekládli otázky, či na seba doplácajú a či si navzájom pomáhajú. Aj mne Gordana Kusturica chýba, ale som rada, že ju mám, ako živú pripomienku, aby som neverila hlúpym politikom a ich hlúpym mediálnym puspajťášom, ktorí medzi ľudí

zasievajú nenávisť, ktorí nám ukazujú, že náš ľudský brat je vlastne náš nepriateľ, lebo odhrýza z nášho sladkého koláča. A stačí, aby sme sa ho zbavili, už nám bude dobre. Nie, našimi nepriateľmi nie sú ani „leniví“ Gréci, ani „socialistický“ Brusel, ba ani naši „cigáni“. Naším spoločným nepriateľom je chamtivosť a nenažranosť tých, čo nás už raz okradli, a ešte im je málo. Na tých si treba dávať pozor, lebo...

Áno, Gordana, dávno sme sa nerozprávali o vojne.

Gabriela Rothmayerová

Zatepľovanie domov očami detí

Ani pozornosti detí neujde fakt, že zatepľovanie domov môže byť veľkým problémom mnohých správcov domov. Keď totiž robotníci urobia svoju prácu, odídu a na mieste nechajú povalovať sa náradia a materiál - napríklad polystyrén, drevo a zvyšky farby.

Neraz som sa pozrel z okna a videl poletujúce igelity či dokonca polystyrén na stromoch. Pomohlo by, keby mali pri zatepľovaní nejaký kontajner na odpadky. Občas vidím ako hádžu polystyrén z vyšších poschodí priamo na zem, odkiaľ ho odfúkne vietor a skončí v korune stromu.

Príkladom je aj naša škola. Z druhého poschodia celkom dobre vidím na jej strechu, ktorú zateplujú. Počas obednej prestávky nechali všetok materiál len tak rozhádzaný. V deň, ktorý spomínam, fúkal silnejší vietor a odfúkol asi 15 až 20 polystyrénových tabúl.

Nezachránil to ani robotník, ktorý sa vrátil z prestávky. Snažil sa polystyrény uložiť na zem a zaťažiť nejakým materiálom. Žiaci z našej triedy sa pozerali na to, ako je naše ihrisko na školskom dvore zabielené od polystyrénu.

Aj deti vedia, že dospelí chcú ušetriť pri zatepľovaní, ale výsledok môže byť iný. Príkladom je Lachova 32 - zavolali si nejakých lacných robotníkov a potom to tak vyzerá. Dva vchody z dvoch strán robili od vlaňajšieho júna do decembra. Čiary na dome sú krivé. Namiešali namiesto jednej farby dve, ale o dva odtie-

ne tmavšej... A na záver chcem odkázať ľahostajným robotníkom: Nenechávajte odpadky a materiál na mieste, kde ste zatepľovali. Dajte ich do svojich kontajnerov! Nechceme mať na stromoch igelit či polystyrén.

Lukáš

Podarilo sa!

Obyvatelia lokality Petržalka - Zrkadlový háj na verejných stretnutiach či už s primátorom hl. mesta Bratislava Milanom Ftáčnikom, alebo s poslancami MČ Petržalka za stranu Smer-SD opakovane žiadali o prístrešky na autobusové zástavky linky č.99, ktoré sa nachádzajú obojstranne na Romanovej ul. vedľa kultúrneho domu Zrkadlový háj. Na koľko sa podarilo dopravnému podniku ušetriť dva prístrešky v rámci rušenia zástavky na Ulici Farského, postavili ich v máji na požadované miesta. Novými prístreškami sa skvalitnil život nielen obyvateľom miestnej lokality, ale aj ostatným obyvateľom či už nakupujúcim v nákupnom stredisku, alebo navštevujúcim kultúrne podujatia v dome kultúry.

Za iniciatívu všetkým zainteresovaným pracovníkom a poslancom posielam veľké ďakujem.

*Ing. Roman Masár,
1. zástupca starostu
MČ Petržalka*